

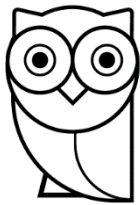
Undervisningsforløb:

Lokalhistoriske kildepakker – Brønshøj og Husum (Skoleliv)

Kildemateriale: Erindring nr. 1019 – Jytte Kaalund Larsen (periode: 1926-1950), 1995

Uddrag af Jytte Kaalund Larsens pensionisterindring fra 1995. Her fortæller hun bl.a. om sin skolegang i Brønshøj, der starter som en overvældende og tårevædet oplevelse for Jytte.

Find den samlede erindring her: <https://kbharkiv.dk/permalink/post/18-20887>

KØBENHAVNS
STADSARKIV

Skoleliv

Som alle andre blev jeg i mit 7. år "indkaldt" til undervisning af de kommunale myndigheder.

I begyndelsen af 1930^{erne} oversteg skolebehovet ganske skolernes kapacitet i Brønshøj. Det var grunden til, at første skoledag i august 1933 fandt sted i et forhenværende posthus i Håbets ! Alle, ligeledes en sidevej til Frederikssundsvej.

Efter at en sød og venlig lærerinde havde budt os velkommen og fået sat navne på os, stod det mig klart, at nu var det uomgængelige øjeblik kommet.

Ihukommende drengenes skrækkindgydende beretning om SKOLEN OG ALLE DENS GERNINGER, herunder navnlig overhøring i alskens fag, som jeg arme stakkel ikke mente at kunne leve op til, gjorde jeg mit bedste for at undertrykke den gråd, der pressede på.

(1)

Desværre undgik tårerne ikke Frøken Nøddeskovs opmærksomhed. Sød, varm og forstående som hun var - og altid forblev - mente hun nok, at de, tårerne, måtte skyldes angst for, at min moder skulle have forladt skolegården.

Denne tanke havde end ikke strejft mig - men på hendes forespørgsel, om det forholdt sig således, nikkede jeg lynhurtigt. Det var ikke fair, al den stund min angst og rædsel ene og alene gjaldt den profeterede overhøring.

Overhøringsskrækken har i en vis forstand fulgt mig mere eller mindre berettiget i alle skolesituationer livet igennem.

Dagen sluttede hjemme med en mindre ^{dame-}komsammen til chokolade.

Det var under dame, jeg lidt beklemt berettede: Der var en der grød!

Til min store overraskelse spurgte min moder omgående: Det var vel ikke dig ... ?

Det var så Min første Skoledag.

(2)

Da jeg siden selv erfarede SKOLEN OG AL DENS VÆSEN blev mit forhold til den noget tryggere. Det skulle vise sig, at jeg klarede mig godt og kom til at holde af skolen - den var ret besat min vigtigste åndelige stimulus.

Brønshøj Skoles inspektør hed Arnvig. Ham mødte vi først, da vi overflyttedes fra skolen ved gadekæret (som vi var avanceret til fra "posthuset") til den nye store Brønshøj skole på Liselundvej, vistnok i 3. klasse (1935), idet vi så ham om morgenen i gymnastiksalen, hvor dagen indledtes med morgensang.

(2)

Jeg personlig var ikke ret gammel, da jeg af en lærerinde fik besked på at melde mig hos inspektøren, der ville tale med mig. Da denne havde for vane at føre sig frem med stor autoritet, og da jeg ikke vidste, hvad sagen drejede sig om, var jeg rædselslagen ved tanken om det forestående møde. Da jeg stod på gangen ude foran hans kontor, oplevede jeg døren som en kæmpeport og, skulle jeg vente på "kom ind", når jeg havde banket på osv osv? Da jeg omsider efter lang og umoden overvejelse tog mod til mig, blev jeg overrasket, idet han ved denne lejlighed optrådte som en rar bedstefar, der havde fundet min poesibog og nu belærte mig om at passe bedre på den, når der nu var så fine vers i den som tilfældet var.

(2)

En anden erindring fra underskoletiden handler om Brønshøj Skoles udflugt til den nye Storstrømsbro, som^{da} endnu ikke var taget i brug. Jeg mener, det var i 1937, turen foregik med særtog og udgik fra Godthåbsvejens Station. Jeg gik da i 5. klasse og mener at vide, at vi var blandt de yngste der deltog. Vi besøgte den meget lange bro fra søsiden, idet vi sejlede med Masnedø-Orehoved færgeren. Senere foretog vi en afstikker til Vordingborg og aflagde Gåsetårnet et besøg.

Det var en stor dag for os dengang.

(3)

Andre mærkedage i skolen var sportsskampe (langbold og håndbold) mod andre københavnske skoler.

De satte kog i gemytterne og forstærkede tilhørsforholdet i ens skole.

For fuldstændighedens skyld skal det med, at der var knyttet både læge og tandlæger til de københavnske skoler i 1930'erne og 1940'erne.

Brønshøj Skole havde fagligt meget dygtige lærere, enkelte af dem toppede måske ikke altid rent psykologisk.

Vi elever var gennem alle årene flinkeskoleelever på godt og ondt.

Alligevel holdt jeg meget af min skole og havde en stor klump i halsen, da jeg på trods af eget ønske og lærernes rådgivning måtte forlade skolen efter kun 9 år med en fin mellemskoleeksamen i lommen.

Jeg vidste alt for lidt om livet og mulighederne uden for skolen til at gøre oprør over den beslutning, som blev truffet af min stedfader. Han var værkfører, jeg havde ingen søskende ... Men var kun en pige. Der var meget flinkeskoleeleverne ikke var bevidste om.

(3)